THE SHEPHERD OF ISRAEL

MARCH 1933

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department

VOL. XV, No. 6

TWO MESSIAHS?

By Rev. Daniel Finestone.

The hope of the coming of the Messiah is still cherished in many Jewish hearts today, even though the first promise of His coming was given nearly 6000 years ago (see Genesis 3:15).

The Hebrew prophets who foretell Messiah's coming, seem to describe two Messiahs rather than only one. For example, the prophet Isaiah speaks of Him as the "Servant of Jehovah" who suffers death at the hands of His enemies, for he writes:—

"He is led as a lamb to the slaughter and as a sheep before her shearers is dumb so he openeth not his mouth". (Isaiah 53-7).

On the other hand David portrays Him as the everlasting King of Israel, subduing His enemies and reigning over all the earth, for he writes:—

"He shall have dominion from sea to sea, and from the River unto the ends of the earth....Yea, all kings shall fall down before Him, all nations shall serve Him". (Psalm 72:8, 11).

So the question arises, how can the Messiah be both a "Lamb led to the slaughter" and also the "King of Kings"? How can He suffer death and at the same time reign forever?

In ancient times the rabbis tried to overcome this apparent contradiction, by suggesting that two Messiahs would come and not just one as was generally believed. The first Messiah they gave the name "Ben Joseph", for He was to be the suffering Servant of Jehovah, "led as a lamb to the slaughter" of whom Isaiah speaks. The other Messiah they called "Ben David", for He was to be seated upon the throne of His father David, reigning in everlasting splendor as the psalmist foretells. But the prophets do not speak of two different persons but of the two different offices of the one person, for the Messiah must fulfill the double role of Messiah-Priest and Messiah-King. How does He accomplish this?

The Messiah Comes Twice

Since not two Messiahs can come but only one, the Messiah, to fulfill these two roles, must come twice. Thus He comes the first time as the Messiah-Priest, the Servant of Jehovah, and suffers death as the sacrifice for the sins of the world fulfilling Isaiah's prophecy. He comes the second time as the Messiah-King to set up His universal kingdom, fulfilling David's prophecy. The bridge which connects His two comings is the bridge of resur-

rection. Thus the Messiah-Priest dies, rises from the dead and one day, as the Messiah-King returns to rule. David pointed to the resurrection of the Messiah from the dead when he said:—

"Thou wilt not leave my soul in Hades, neither wilt Thou suffer thine Holy One to see corruption" (Psalm 16:10).

When the Jewish nation was groaning under the iron heel of the Romans, they naturally looked forward to the day when their Messiah-King would come and deliver them. They therefore almost lost sight of the other prophecies which portray the Messiah-Priest as the suffering Servant of Jehovah, who by the sacrifice of Himself to God first makes the great atonement for the sins of the whole world. Men are prone to think lightly of sin and therefore they forget that Messiah must make atonement before He can rule. Because of this, when the Lord Jesus Christ came about 1900 years ago, although John the Baptist pointed Him out saying "Behold the Lamb of God which taketh away the sins of the world" only a few Jewish people recognized Him as such. Later He submitted to the shameful death of the Cross being indeed "led as a lamb to the slaughter". He thereby fulfilled at His first coming the prophecies which refer to the Messiah-Priest. But he arose from the dead also, just as was predicted and He was afterwards seen by many witnesses many of whom suffered martyrdom because they gave evidence that they had seen the risen Sir Robert Anderson, the Messiah. famous English expert on Evidence, states that "we have more evidence for the resurrection of Jesus Christ from the dead than we have for the existence of Moses". People do not question that Moses lived, far less reason have they to question that Christ arose from the dead. After His resurrection He ascended to God's right hand in Heaven, thereby fulfilling David's prophecy:-

"The Lord said unto my Lord, sit Thou at my right hand until I make thine enemies thy footstool". (Psalm 110:1).

Having died, risen again and ascended to Heaven, the Messiah must come to earth a second time, not again to suffer but to reign in never-ending glory. At that time He will deliver His people Israel, regather them from the lands of their dispersion and establish His universal Kingdom which the prophets fore-told. For this the world is waiting. With the present rapid development in world events, many Bible scholars declare that day is fast approaching. The Messiah at His first coming fulfilled the role of the

BETH SAR SHALOM Throop Avenue and Walton St. Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Every Friday — — — — *8 P. M. Every Monday — — — — 8 P. M.

You are cordially invited to any of these meetings. Come, bring your friends, we have a message to give you that is of the greatest importance to your soul's salvation.

Priest and made the last great atonement for sin. At His second coming He will fulfill the role of the King. But note that it is the one Messiah who fulfills both offices.

Pardon For All.

Since the Messiah, the Lord Jesus Christ, by His death on the Cross made full atonement to God for the sins of the whole world, God is now free to extend the gracious offer of a full pardon to all who will believe whether Jew or Gentile. Hence the Apostle Paul addressing the Jews in the Synagogue at Antioch in Pisidia declared:—

"Be it known unto you therefore, men and brethren, that through this man is preached unto you the forgiveness of sins: and by Him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses". (Acts 13:38-39).

Many Jews and Gentiles have trusted in the Lord Jesus Christ and have thereby found the peace which comes from the knowledge of sins forgiven. You too dear reader, may have this blessing by putting your trust in Him.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

A RABBINICAL STUDENT ACCEPTS CHRIST.

By Charles Feinberg.

I was born and reared in a most orthodox Jewish home in the city of Pittsburgh, Pa. All the ceremonial commandments and injunctions that the Rabbis had ordained for centuries were strictly observed. At the age of six I was sent to the Hebrew school at the same time that I began my grade school work. At the age of thirteen I was confirmed as a full fledged member of the commonwealth of Israel. Before that time my father had been responsible for my sins; now I was responsible to God for my sins. It was at this time that I was graduated from the Hebrew grade school and the English grade school. In high school, seeing other students who did not observe the ceremonial laws, I also followed their example with no deep feeling of guilt or sin. I thought I could afford to be somewhat more liberal than my parents had been, at least.

At the early age of seventeen I was graduated from the Hebrew and English high schools and then went to the University of Pittsburgh. I finished my work there in three years while I still attended the Teacher's Training School for Hebrew Teachers and also taught Hebrew. In the University I imbibed more than a little of the vain philosophies of men and science falsely so-called, with the result that as far as my faith was concerned I was totally adrift, doubting even at times the very existence of such a Being as God. And yet I was supposed to be preparing to enter the rabbinical seminary after my university course. In fact, the atmosphere of my home was such that my three brothers also wanted to become rabbis. The untenable position that I held then and the hypocrisy it would lead me into if I went on as I was, gave me no little amount of mental anguish.

How to settle my doubts I did not know. Then I remembered a friend who had lived for many years near my home and who was a Christian. In our discussions of the Bible the view she held I felt I could not accept. But whereas I cared little for her profession I envied her and admired her beautiful Christian life. She not only confessed and professed Christianity, but she lived it. When I went to her with my problems and perplexities, I found her advice comforting and substantial. However, she told me to go to a Hebrew Christian Missionary in our city, a Rev. Solomon by name who was under the American Board of Missions to the Jews, and he would explain things more fully.

I went to see him and he opened the Word of God to me showing me that I was a sinner with no way to get to God but through the sacrificial way; that without the shedding of blood there is no remission of sins. After I had spoken to him for a few hours, I went home more miserable than ever before because I had become convicted of my sins, which I was told could be cleansed and had been, if I would only believe, by the blood of Jesus Christ Who had come as the Messiah of Israel and the Saviour of the world. I did not want to accept Christ at the price I knew it would mean to me in the separation from my people, and also because I wanted to be more convinced that He was really what the Missionary said He was. After much mental anguish and agonizing I told God that if Christ were really the Saviour to so show Him to me. The Lord did so gloriously and I accepted Him definitely as my Saviour as well as the call to be a missionary to my Jewish brethren. I have never known such joy and peace as I have had from that hour. I have no doubts now; I am saved now and for eternity. I am convinced that "God hath given to us eternal life, and this life is in His Son. He that hath the Son hath life; and He that hath not the Son hath not

May the God of all grace and comfort so work by His Spirit in you that have not believed, that you will turn in simple faith to the Lamb of God slain from the foundation of the world and receive freely and without price this precious gift of eternal life in the Lord Jesus Christ.

OUR TRACTS:

- 1. The Voice Crieth.
- 2. What is His Name?
- 3. Cain and Abel.
- 4. Behold a Virgin.
- 5. To both Houses of Israel.
- 6. The Argument.
- 7. The Trinity.
- 8. The Logic of the Changed Calendar.

Write us for any of these tracts, telling fully about the Messiah, the Lord Jesus Christ. Address: Shepherd of Israel, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

: אונזערע מיסיאַנען

איהר קאָנט מעהר לערנען ווענען דעם אמת אין ישוע המשיח ווי אויך בעקומען פארשידענע טראק: טאטען און ביכער, ווען איהר וועט באזוכען ארער שרייבען צו אונזערע פאַלגענדע מיסיאנען:

ברוקלין, נ. י. רעוו. לעאפאלד קאהו בית שר שלום 27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא. מר' האררי בוירגעו בית שר שלום 535 ספרום סמרים

פימסבורג, פא. רעוו. דישאן סאלאמאן בית שר שלום 1861 ראוז סטריט

שיקטגט, אילינטיז מר. ב. קאלטטן אינסטיטוט פלעים 153

OUR MISSIONS

You can learn more fully about the Lord Jesus Christ, and secure additional copies of The Shepherd of Israel, as well as other intheresting tracts and books, if you will inquire at any of our Stations, which are located as follows:

BROOKLYN, N. Y.

REV. LEOPOLD COHN

BETH SAR SHALOM

27 THROOP AVE., COR. WALTON ST.

PHILADELPHIA, PA.

MR. HARRY BURGEN

BETH SAR SHALOM 535 SPRUCE STREET

PITTSBURGH, PA.

REV. JOHN SOLOMON BETH SAR SHALOM

1861 ROSE STREET

CHICAGO, ILLINOIS MR. BEN KOLTON

153 Institute Place

געהאנגען ווערען. און אזוי איז עם אויך געשעהן. דער ארור מיט די קללה אויפגעהאַנגען געוואָרעז צוואם מים ישוע המשיח וואס האט אויף זיך גע־ נומען אונזער שטראף אזוי ווי עם הייסט אין ישעיה נ"ג: "והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו מוסר שלומינו עליו ובחברתו נרפא לנו". ד"ה. ער, דער משיח, איז פארוואונדעט געווארען פאר אונוערע זינד... די שטראף פאר אונוער שלום איז געווען אויף איהם און דורך זיינע ביילען זענען מיר נעהיילט געווארען. אַזוי כאלד דער ארור איז פון משיח אוועק גענומען געוואָרען פון אונז, באַקומעו מיר באלד אויך זיינע ברכות, אזוי באלד מיר גלויבען אז ער, אין אונזער משיח און אונזער גואל. איא מיר ברויכען די נייע תורה, דאס ברית חדשה, אז עם זאל אונז געבען דאם באוואוסטזיניגקיים וועגען דעם משיח?

ווי קומט עם אָבער - פרעגען מיר - או א איד געהט גאָר מיט אוא וויכטיגע פראגע דאָרט־הין וואו מ'איז פונקט אווי איגנאראנט אין אואלכע זאכעו ווי דער איד, דער מקשן אליין איז, עם איז דאר עפעם אווי ווי ישוע המשיח זאגט אין לוקם: "איין בלינדער פיהרט דעם אַנדערן בלינדעו און פאלעו ביירע אין גרוב אריין." יענער מקשן איז נעביד נישט געגאנגען אויף'ן ריכטיגען ארט מיט זיין פראגע. אָבער ווער האָט יענעם שרייבער געגעבעז רי אויטאָריטעט צו פּסק'ענען וואָס איז יא מז השמים און וואָם נישט? ווען א איד וויל באמת וויסען וואס צו טהון אין דער זאך זאל ער געהו פרעגען ביים "דבר ד' " און דארט אין תג"ד וועט ער אויסגעפונען דעם אמת פון גאנצען עניו. אזוי ווי ישוע המשיח האט אליין געזאגט "ררשו בכתובים אשר אתם אמרים חיי עולם יש לכם והמה מעירים עלי". (יוחנן ה' 39) ד"ה. זוכט איז דער הייליגער שריפט, ... זי זאגט עדות פון מיר, זאגט ישוע המשיח.

יא ליעבער לעזער, פון אואלכע איגנאראנטע פיה־ רערם קומען דאָם די נאָכוועהענישען פאר'ן אידי־ שען פאלק ווי דער עדיטאר באטיטעלט זיין אר־ טיקעל דיעוער וועלט איז היקעל האכוועהענישען אויף דיעוער וועלט איז יעדען לאנד אויף שרים און טרים, ווייל אואלכע עדיטאריעלם פיהרען דעם איד אַוועק פון אמת אין שאול תחתיה אריין. און אסאך פספד גרעםערע נאָכוועהענישען דאָרט אויף'ן עולם האמת. ווייל מ'שטיינס געזאָגט וואס קאָן מען זיך דען גאר אהין מיטנעמען ווען נישט דעם משיח פון וועם די נייע תורה ערצעהלט אונז אז ער איז דער "מליץ יושר מול מגיד פשע".

צום שלום ווילען מיר באמערקען אז יענער עריי טאר איז נישט דער איינציגער אוז נישט דער ערשטער צו מאַכען אַזאָלכע פאלשע בלבולים אויף רער נייער תורה אז מיסיאנערעו האבעו זי אריינ־ געשמוגעלט, אין מפעלות השליחים קאפיטעל ה' לעזען מיר אז די דאַמאַלסריגע סנהדרין זענען אויך געווען מיט אוא פאראירטע און פאַרדרעהטע מיינונג און האבען געוואלט עוקר מן השורש זיין אלעס וואס האט געטראגען דעם חותם פון ישוע המשיח. איז אבער אויפגעשטאנען ר' גמליאל איינער פוז די סנהדרין און האָט זיי געוואָרענט זאָגענריג: וועז די לעהרע וואס די תלמידים לעהרען איז פון מענ־ שען אויסגעטראכט וועט עס במילא צושטערט ווע־ רעו, איז עם אָבער פון גאָט דאן הערט־אויף זיר געגען צו שטעלען ווייל איהר וועם מלחמה האלטעו

מים גאט".

אידען זאַלען דיזע מעטהאָדע אויך היינט אָנ־ דארט אויפ'ן בארג גלגולת ארוים פון ירושלים איז ווענדען און זעהן אויב דיעזע נייע תורה, דאם ברית חרשה, איז אריינגעשמוגעלט פון מענשען ארער איז עם פון גאָט. אַ בעווייז - אז עם איז שוין אי־ בער 1900 יאָהר וואָס שונאים ווילען דאָס פאר־ ניכטען, יענע אלע שונאים זענען שוין לאנג בעזיי-טיגט געוואַרען און דאָס ברית חרשה איז דאָ צ׳ פערבלייבען און ברענגען אַ ברכה צו דער מענש־

אידען הערט־אויף צו זיין "על ד' ועל משיחו". גלויבט אין ישוע המשיח וועט איהר קיין נאכוועד העניש נישט האבען, ער וועט פון אייד דעם ארור אוועק נעמען און וועט ברענגען ברכות על כל ישראל.

גרויסע אידען

יר שטעלען דא דאס בילד און די ביאגראפיע פון גרויסען איד רעוו. דר. אהרן גאלד־לעוויז 🖿 פון האמבורג, דייטשלאגד.

מר. גאלד־לעווין איז געבוירען און אויפגעצויגעו געוואָרען אין מאריאַמפּאַל, וועסט רוסלאנד, ער איז באלד אין זיין פריהער יוגענד א יתום געבליי בען און זיין פרומער זיידע האט איהם גענומעז אויפצוציהען. ער האט איהם געגעבען די בעסטע מלמדים וואָם געלד האָט נור געקאנט באקומען און שפעטער זעהען מיר איהם אין די ישיבות. אין דער קאווגער ישיבה איז ער גאר געווען פאררעכענט פאר אן עלוי פאר זיין שארפקיים און פאר זיין קלארקיים אין גאנץ ש"ם.

אלע בחורים האבען איהם שטארק מקנה געוועו דערפאר, אבער דער רב האט איהם זעהר ליעב געהאַט אי פאר זיין גרויסען לומדות און אי פאר זיין פרומקייט. ער פלעגט תמיד דאווענען מיט גרוים התלהבות, בפרט ווען ער האט געהאלטען ביי דער שמונה עשרה, זאגענדיג די תפלות "ולירושלים" "את צמח", און אנדערע תפלות וואס האבען א שייכות צו דער גאולה: דאס האט איהם אויך גע־ מאכם פאר א הייסען ציוניסט און שפעטער האט ער אויך גערייזט נאָך ציון צו זעהן מיט די אייגענע

אויגען דאָס וואָס דאָס האַרץ האָט אַזוי שטאַרק געליעבט און דערנאר געבענקט.

זייענדיג אין ארץ ישראל האט ער אויך באזוכט "בית לחם" וואו דער הייליגער גואל צדק איז גע־ בוירען געוואָרען און טאַקע דאָרט האָט ער באקוד מען די ירועה אז דער משיח איז שוין איינמאל דאָ געווען און אז ישוע איז דער משיח. אַזוי ווי מיר לייענען אין מיכה קאפיטעל ה': "ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל". ד"ה, אז דער מושל בישראל, דער מלך המשיח, האט באדארפט ארוים קומען פון בית לחם יהורה, פון וואו ישוע המשיח איז טאַקע באמת געקומען. ווי געפרייהט האט עם איהם צו וויסען אז די גאולה שלמה איז שוין געקומען און צוואר דורך ישראל, ווייל דער משיח איז דאָך געווען אַ בן ישראל, אליבא רכל הדעות. אונזער גרויסער איד האט נישט פיעל צייט פארלוירען ער האט באַלד אָנגענומען ישוע המשיח אלם זיין גואל צרק און איז אויך שפעטער גענאַנגען דאָם דרש'ענען צו ישראל היושבים בצרא ובשביה. וואס ברויכען אווי נויטיג געהאלפען צו

בעפאָר ער האָט אָנגעהויבען די קאַלאַסאלע ארבייט איז ער צוערשט געגאנגען אין "הארלעי קשלערוש" וואו ער האָט גראדואירט מיט באלד דרויף האט מעו עהרעז טיטלען און אלם מויי ליווערפול איהם פארבעטעו נאד סיאָנאַר צו קומען וואו ער האָט אלס עבר נאמן גע'דרש'ענט אי צו אידען און אי צו גוים. וועגען דער גאולה און ישוע המשיח, אוז אסאך זענען דורך זיינע דרשות ארוים געקור און אסאך זענען דורך זיינע דרשות ארוים געקר מען "מעבדות לחרות, מיגון לשמחה, מאפלה לאור גדול בישוע המשיח" און האבען איהם דער־ פאר געראנקט און גאָט ב"ה האָט איהם דערפאַר געבענשם.

אונזער גרויסער איד האם אויך זעהר פיעל געד ליטען פון איגנאראנצע און פאנאטישע אידען אוו האבען איהם פיעל נגישות אויסגעטיילט, ער איז אבער געכליבען טריי צו איהם וואס האט פיעל מעהר געליטען דארט אויף'ן בארג גלגלות פאר אונז אלע. הלואי וואלטען אידען דאס גור געוואלט באהערציגען.

שפעטער איז ער אויך געוואָרען דער וויים־פּרע־ זידענט פון דער אינטערנאציאנאלע היברו קרים־ משען אלייענס. אלע האבען איהם געליעבט צור ליעב זיין אויפריכטיגקייט, זיין ענוות און זייו איבערגעבענהיים, און אלע האבען מים גרוים יראת הכבוד די קעם געבויגען ווען זיי האבען גע־ הערט אז דער גרויסער איד דר. גאלד־לעווין איז אוועק פוז אונז אין אַ בעסערער וועלט, דארט, צו זיין הארר און משיח, צו באקומען דעם גרויםעו שכר אין דעם מלכות השמים. יהא זכרונו ברוד.

בית שר שלום

קארנער טרופ עוו. און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערואמלונגעו

פרייטאג אכענד, 8 אוהר: .פאר מענער און פרויען מאנטאג אבענד, 8 אוהר.....טעסטימאניטי

VOL. XV, No. 6

רעוו. לעצפצלד קאהן, עדימצר

MARCH 1933

רי נאַכוועהענישען

אר אייניגע וואָכען צוריק האָט אונז א איד אויפמערקזאם געמאַכט אויף איין עדיטאָר ריעל פון אַ ניו יאָרקער אירישע צייטונג וואו דער שרייבער פון יענעם ארטיקעל געמט זיך פיעל מיה צו כארוהיגען ראָס געוויסען פון אַ געוויסען איד וואָס פרעגט איהם כלומרשט וועגען אַ זאַץ וואָס ער האָט געפונען אין זיין אלטען סידור וואָס לעזט זיך ווי פאַלגט: "אייער גאָט וועט ער אייך שיקען זיין משיה... אַ נייע תורה וועט ער אייר געבען, אז"ו..."

מיר האבען יענעם עדיטאריעל גוט דורכגעד לעזעז, מיר פארשטעהען געגוי יענעם איד'ס פראגע, און מיר סימפּאטיזירען מיט זיין באאוגד דוהיגטען געוויסען זועגען דעם ענין און מיר זענען זיכער אז פיעלע אנדערע אויפריכטיגע איד דען וואַלטען אויך גערן וויסען און פארשטעהו דעם ריינעם אמת דערפון.

יענער עריטאָר וויל מיט זיין ענטפער יענעם איד איינרעדען, בכן, מיסיאָנערן האָבען יענעם זאַי אריינגעשמונעלט אין סידור'ל ווי אויך אלע אנד דערע עהנליכע שטעלען.

אונזער א געוועזענער פרעזידענט האט אטאל געזאגט: דו קענסט נארען א י ין מענש אלע מאל, דו קאנסט נארען א ל ל ע מעגשען איין מאל, דו קאנסט נארען א ל ל ע מעגשען איין פאל, דו קאנסט אבער נישט נארען אלע מעגשען איגנאר אלע מאל. מיט חוצפה, מיט בלבולים און איגנאר ראנין קאן מען נור פארדרעהען א י ין איד דעם קאפ אבער נישט אלע וואס ווילען וויסען. בלבולים, בפרט נאד פאלשע, וועלען נישט העלפען פראגען צו ענטפערן און יענעמס געוויר העלפען פראגען צו ענטפערן און יענעמס געוויר סען צו בארוהיגען. בלבולים מצד שונאים האמיר שוין נעהאט גענוג און אלע וענען פארשוואונד דען ווי א זייפען־בלאז. מיר ווילען דערפאר דא אין דיעזע קאלומס קלאר מאכען ווער דיעזע נייע תורה איז ווי אויד די נויטיגקייט דערפון.

אין ירמיה ל"א לייענען מיר אז גאט זאגט דורכ'ן נביא: "הנה ימים כאים נאום ד' וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה לא כברית..." ד"ה, עס קומט א צייט זאגט גאט.

(איהר הערט, אזוי זאגט גאט, נישט א מיסיאר נאר) און איך וועל מאכען מיט'ן פאלק ישראל א נייעם ברית. נישט אזוי ווי יענער ברית וואס איד האב געמאכט מיט זייערע עלטערן ווען איד האב זיי ארויסגענומען פון מצרים וועלכען זיי האבען צובראכען און איד האב געצארענט אויף זיי, נייערט דיעזער ברית וואס איד וועל מאכעז מיט זיי שפעטער, איך וועל מיין תורה אויף זייער הערץ אויפשרייבען און איך וועל זיין זייער גאט הערץ אויפשרייבען און איך וועל זיין זייער גאט און זיי מיין פאלה".

ירמיהו הנביא האָט דיעזע נבואה געזאָגט צו אידען 600 יאהר איידער דער משיח און אָט דיעזע נייע תורה, דער ברית חדשה, איז געגעד בען געוואָרען. און צוואַר נישט אויף שטיינערנע בען געוואָרען. און צוואַר נישט אויף שטיינערנע טאָוולען אז מ'זאַל זיי קאָנען צוברעכען, נייערט. די נייע תורה וועט אויפגעשריבען און איינגעד קריצט ווערען אין מענשענס הארץ אזוי אז וועו שונאים וועלען האָס וועלען פארניכטען, וועלען זיי דאָס נישט קאָנען. סיידען זיי וועלען דאָס צוזאם מיט'ן הערץ ארויסרייסען. יאָ מר' רעד דאַקטאָר פון יענעם עדיטאָריעל,' די נייע תורה, דאָס ברית חדשה, איז אַ תורה פון ליעבע און עס איז אַ האַרץזאַר, אריינגעפלאנצט טיעף אין הערצען, און מיט חוצפה'דיגע בלבולים קאַן מען האָס אודאי ניט באזייטינען.

אויף דיעזער נייער תורה זאג דאָס דער מדרש:
"יושב הקב"ה ודרש תורה חדשה שעתיד ליתן על
ידי המשוח". ד"ה, גאט זיצט און מאכט א נייע
תורה וואס ער וועט געבען דורד'ן משיח. און 600
יאָהר שפּעטער נאָד די נבואה פון ירמיה הנביא
איז טאַקע דער הייליגער משיח געקומען און האָט
אונז געגעבען די נייע תורה פון ליעבע, צו ליעבעו
אפילו שונאים (מתתיהו ה' 44) דאָס איז ניי, ווייל
דאָס איז קיינמאָל צופאָר דורך קיין נביא אונז
געגעבען געוואַרען ווי אויך אנדערע זאכען וואַס
די נייע תורה שרייבט פאר.

דאָס מיינט אָבער נישט, דאָס אַלטע טעס־ טאַמענט, די אלטע תורה. צו בעזייטיגען, חלילה. ווייל "אלו ואלו דברי אלהים חיים", ביידע זענעו פון נאָט ב"ה, אין איינע זענען די הבטחות פון נאָט צו ישראל און אין אַנדערן זענען די ערפילונגעו אין ישוע המשיח. איינס איז דער פונדאמענט אוז דאָס צווייטע איז די נעביידע. איינס איז דער גוף

און דאָס צווייטע אין די נשמה,אבער אלע ביידע זענען געגעבען פון גאָט ב"ה.

און איצט די אורזאך, צורוואס מיר ברויכען די נייע תורה, דאָס ברית חדשה. יענער רעראקטאר גיבט זיך אזוי א זאג און א דרעה מיט'ן גראבען מיר האבען די אלטע תורה, זי אין פינגער: גום גענוג פאר אונז, מיר ברויכען קיין נייע". נעווים וואלם זי געווען גום גענוג, ווייל זי אין תמיד געווען און איז אן "עץ חיים", אבער נור צו דעם וואס האלט זי אוו "כמחזיקים בה" איז מקיים אלע מצוות וואם זי שרייבט פאר: די פראגע איז אבער, ווער, וועלכער מענש האלם אלע מצוות ? און דארט אין דער תורה הייסט עם: "ארור אשר לא יקום את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן". ד"ה, פארשאל־ טען זאל זיין דער וואס וועט נישט האלטען אלע מצוות וואס די תורה שרייבט פאר און דאס נאנצע פאלק האט געזאנט אמן דרויף. און ווער קאן דעו לייקענען אז אידען האָבען תמיד געליטען און ליידעו נאד עד היום אין אלע גלות לענדער פון יענעם ארור! פיהלט איהר דאס נישט מר' רע־ דאַקטאַר פון יענעם ארטיקעל? הערט איהר דאָם נישט פון אידען וואס זענען אין רוסלאנד. פוילן, אונגארן, רומעניען און איבעראל ווי זיי יאכצעו אונטער דעם ארור?

עס איז נישט דערפאר ווייל אירען זענען נישט אזוי שעהן, אזוי קלוג, אזוי פיין און עדעל ווי אנד דערע. טא פארוואס שלאגט מען, פארוואס טרייבט מען דוקא אונז אידען? יא, יענער "ארור" ליגט שונער אויף אונזער נאציאן ווייל מיר האבען נישט געהאלטען און האלטען עד היום נישט גאטס תורה, אויף וואס אידען האבען דאמאלס זיך אליין אונד טערגעשריבען מיט'ן ווארט "אמן".

דערפאר ליעבער לעזער, האָט אונז דער ליעד בער נאָט געגעבען אַ וועג אַז מיר זאַלען פון דעם בער נאָט געגעבען אַ וועג אַז מיר זאַלען פון דער "ארור" פּטור זוערען און נישט תמיד ליידען דער־פוז. נאָט כ"ה האָט אונז גענעבען אַ נייע תורה, דאָס ברית חדשה, וואָס ערצעהלט אונז פון הייליגעז משיח וועלכער איז געקומען אויף זיך צוגעמעז דעם ארור און די קללה וואָס ליגט אויף אידען. אַזוי ווי עס הייסט "די קללת אַלהים תלוו". (דברים כ"א, 23) ר"ה, די קללה אָדער דער ארור וואָס נאָט האָט ראַמאָלס אויסגעשפּראָכען וועט אויפּד נאָט האָט ראַמאָלס אויסגעשפּראָכען וועט אויפּד

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N.Y.,

Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1.